

KTO NEBERIE SVOJ KRÍŽ... (13. nedeľa cez rok)

Ježiš povedal svojim apoštolom: „Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal. Kto prijme proroka ako proroka, dostane odmenu proroka. Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého. A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.“ (Mt 10, 37-42)

Keď čítame slová o nasledovaní Ježiša a o každodennom znášaní utrpenia, ktoré je s tým spojené, zväčša si vybavíme kríže v podobe choroby, ťažkostí v rodine, vo vzťahoch. Toto sú „kríže“, ktoré do nášho života prichádzajú bez nášho rozhodnutia. My si ich nevyberáme a ani nemáme možnosť ich odmietnuť.

Vziať kríž však v biblickej reči znamená čosi iné. Nejde o prijatie „bežných problémov“. Ide o kríž, ktorý je spojený s nasledovaním Krista a o tomto evanjelium dnešnej nedele hovorí. Rozhodnutie sa pre Krista môže byť niekedy naozaj „krížom“, lebo je spojené s odumieraním sebe i vzťahom s najbližšími. Je to „kríž“, pre ktorý sa človek rozhoduje dobrovoľne.

V Izraeli boli v Ježišovej dobe rodinné vzťahy veľmi silné, omnoho silnejšie ako dnes v našej kultúre. Obhájiť si svoju vieru predovšetkým pred otcom a matkou nebolo jednoduché a často to v rodine vyvolalo nevraživosť a rozdelenie.

Aj pre niektorých z nás môže byť náročné obhájiť si vieru pred rodičmi. Pre iných môže byť zas zložité zachovať vernosť evanjeliu v okruhu najbližších priateľov a kamarátov. Keď dávame najavo, že život s Kristom berieme vážne, neprichádzame o ich priazeň? Ustojíme výsmech a nepochopenie, len aby sme neprišli o ich náklonnosť? Alebo v partnerských vzťahoch. Tí, ktorí žijú s neveriacim partnerom, by vedeli dosvedčiť, aké je tu neľahké žiť svoju vieru.

Zdajú sa nám Ježišove požiadavky veľmi náročné? Nie je ale skôr od nás trúfalé myslieť si, že nebeské kráľovstvo je lacné? Koľko obety sme ochotní investovať napríklad do stavby vlastného domu alebo do získania vysokoškolského titulu? Prečo si myslíme, že nebeské kráľovstvo by nás nemalo veľa stáť?